ادامه از صفحه قبل

به‌طور کلی، در بخش‌های مختلف، براساس آنچه اولویت‌های دولت و استان بوده کارهایی انجام دادیم؛ ضمن این‌که پروژه‌های مهمی را نیز سال گذشته افتتاح کردیم. زنجیره‌ی فولاد در استان تکمیل شده و از سنگ معدن تا میلگرد را در استان داریم. پروژه‌های دیگری هم در بخش فولاد داریم.

کار بزرگ دیگر، تامین آب این صنایع بوده است. می‌دانید که صنایع فولاد آب‌بر هستند و در منطقه‌ی خشکی مثل کرمان شاید منطقی نباشد راه‌اندازی شوند. برای این‌که فولاد متکی بر منابع آبی استان نباشد و از طرفی مشکل فاضلاب شهرها حل شود، این دو موضوع را با هم تلفیق کرده‌ایم. میدکو پروژه‌ی فاضلاب شهرهای کرمان و زرند را با سرمایه‌ی خودش اجرا می‌کند و این یعنی، پروژه‌های بزرگ این دو شهر با منابع خصوصی اجرا می‌شود و پساب آن هم برای صنعت فولاد استفاده می‌شود. همین کار را هم گل‌گهر در سیرجان انجام می‌دهد و در مجموع، دو هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در این سه پروژه سرمایه‌گذاری می‌شود و بدین‌ترتیب، هم مشکل فاضلاب و هم مشکل آب صنعت حل می‌شود. پیگیری بعدی ما در زمینه‌ی رونق تولید بوده که مورد تاکید مقام معظم رهبری نیز هست. بلافاصله بعد از پیام مقام معظم رهبری نامه‌ای در دوم فروردین‌ماه به مدیران دستگاه‌های اجرایی ارسال کردم که برنامه‌های خود را براساس آن تنظیم کنند که رسانه‌ها و مردم در جریان آن هستند.

برای هفته‌ی دولت چه برنامه‌ای دارید؟

در هفته‌ی دولت، ۴۶۱ پروژه‌ی عمرانی با سرمایه‌گذاری ۵۳۱ میلیارد تومان را افتتاح خواهیم کرد. ۱۲۰ پروژه‌ی عمرانی با سرمایه‌گذاری ۳۳۰ میلیارد تومان نیز کلنگ‌زنی خواهد شد. در سرمایه‌گذاری غیردولتی که بیش‌تر پروژه‌های صنعتی و معدنی و کشاورزی است به‌طور کلی ۱۷۳ طرح با ۱۵ هزار و ۶۷۵ میلیارد تومان و اشتغال مستقیم سه هزار و ۳۷۶ نفر را داریم که از این ۱۷۳ طرح، ۱۳ هزار میلیارد تومان مربوط به دو بخش صنعت و معدن است. قطعا هم برای ارائه‌ی خدمات به مردم و هم تولید و اشتغال نقش موثری دارد.

آقای استاندار، استان کرمان همیشه با مسئله‌ی پروژه‌های نیمه‌تمام روبه‌رو بوده است. هربار هم مدیریت استان تغییر کرده درباره آن قول و قرارهایی گذاشته شده است. به شما هم خیلی از این طرح‌ها رسیده است. با این پروژه‌ها چه کردید و چه برنامه‌ای برای آن دارید و شرایط را چه‌طور ارزیابی می‌کنید؟

به نکته‌ی مهمی اشاره کردید. هم در حوزه‌ی عمرانی و هم سرمایه‌گذاری غیردولتی و عمومی و هم حوزه‌ی شهری پروژه‌های نیمه‌تمام را داریم که هرکدام به دلایلی شروع شده و نمی‌خواهم بگویم که همه‌ی این پروژه‌هایی که شروع شده طبق برنامه‌های مطالعه شده بوده، چرا که برخی از آن‌ها، این‌طور نبوده است. ولی به هر حال، اتمام پروژه‌های نیمه‌تمام جزو برنامه‌های ماست؛ چرا که سرمایه‌گذاری‌ای است که انجام شده و باید به بهره‌برداری برسد. البته در برخی استان‌ها اگر مدیریت روی پروژه‌ای حرف داشته، آن را رها کرده‌اند. ما ولی سعی کردیم تا جایی که امکان دارد این‌طور عمل نکنیم. مثلا در پروژه‌های منوریل قم و کرمانشاه میلیاردها تومان هزینه شده و سال‌ها معطل مانده و ادامه ندادند. ما سعی می‌کنیم این اتفاق نیفتد؛ چرا که معتقدیم اگر سرمایه‌گذاری به نتیجه نرسد، هدر دادن منابع مردم و کشور است.

البته گاهی ادامه دادن آن هم همین وضعیت را دارد و مضر است.

عرض کردم تا جایی که امکان دارد، پروژه‌هایی که می‌توان تکمیل کرد را جزو اولویت‌ها گذاشته‌ایم که برخی از پروژه‌ها در حال اتمام است و برخی دیگر را هم براساس سیاست‌های دولت واگذار می‌کنیم. مثلا در حوزه‌ی پروژه‌های ورزشی اگر سالن یا استخری باشد که بهره‌برداری از آن توجیه اقتصادی داشته باشد و بخش خصوصی می‌تواند آن را تکمیل و از آن استفاده ببرد را واگذار می‌کنیم که تا کنون برخی واگذار شده و امسال هم جزو برنامه‌های ماست که دیگر پروژه‌های قابل واگذاری را به بخش خصوصی بدهیم. البته در بخش عمرانی، حدود سه هزار و ۲۰۰ پروژه‌ی نیمه‌تمام داریم و تکمیل آن اعتبار قابل توجهی نیاز دارد که در توان اعتبارات عمرانی ما نیست. اما به هر حال اولویت دارند و سعی می‌کنیم تا زمانی که پروژه‌های نیمه‌تمام به بهره‌برداری نرسیده، پروژه‌ی جدیدی که ضرورت جدی نداشته باشد را شروع نکنیم.

برای نیمه‌ی دوم امسال، به‌جز مسئله‌ی انتخابات، چه طرح و برنامه‌ای دارید؟

همان عناوین کلی که عرض کردم را همچنان دنبال می‌کنیم اما یکی، دو طرح و پروژه‌ی جدید و جدی هم داریم از جمله ایجاد شهر نوآوری. دنبال این هستیم که مرکز بزرگی برای شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها و ایده‌های نو در زمینه‌ی توسعه ایجاد کنیم. زیربنای این مرکز را دولت تامین می‌کند ولی سرمایه‌گذاری اصلی را بخش خصوصی انجام می‌دهد. پیش‌بینی ما این است که اگر این مرکز ایجاد شود، در مدت یکی، دو سال ۱۰ هزار فرصت شغلی ایجاد کنیم و سالیانه ۲۰۰ تا ۳۰۰ نخبه را در این مرکز مشغول به کار کنیم که خیلی کمک می‌کند و جلوی مهاجرت نخبگان از استان را می‌گیرد. کار دیگری که در سفر اخیر با وزیر علوم پیگیری کردیم این بود که سیستم «کوآپ» را در دانشگاه شهید باهنر کرمان ایجاد کنیم که در راستای آن، در طول یک سال، به‌جای دو ترم، سه ترم خواهند داشت و تابستان تعطیل نمی‌شود. سه ترم چهار ماهه دارند و دانشجویان همه‌ی رشته‌ها دو ترم آموزش می‌بینند و یک ترم کار می‌کنند. کاری که حق‌الزحمه هم دریافت می‌کنند. فایده‌اش این است که وقتی فرد فارغ‌التحصیل می‌شود با بازار کار آشنایی دارد. هدف هم همین است که دانشجو بیگانه از کار نباشد و این روش به اشتغال فارغ‌التحصیلان کمک می‌کند.

این طرح قرار است ملی باشد یا فقط در استان کرمان اجرا می‌شود؟

در سطح کشور نمی‌دانم برنامه چگونه است. از نظر ما، این طرح به‌صورت پایلوت در استان کرمان قرار است اجرا شود. اما وزارت علوم معتقد بود که این سیستم می‌تواند در دانشگاه‌های کل کشور اجرا شود. زمانی که رئیس دانشگاه باهنر بودم مقدمات این کار را داشتیم فراهم می‌کردیم که این سیستم در دانشگاه راه‌اندازی شود. اگر بتوانیم امسال آن را راه‌اندازی کنیم، فارغ‌التحصیلان ما در آینده بهتر و سریعتر وارد بازار کار می‌شوند.

آقای دکتر، اشاره کردید که به‌دلیل وجود پروژه‌های نیمه‌تمام، پروژه‌های جدیدی را دنبال نمی‌کنید.

عرض کردم به‌طور عمومی این طور خواهد بود وگرنه برخی طرح‌ها مثلا در حوزه‌ی گردشگری را شروع کرده‌ایم.

حتی اگر این تصمیم محتاطانه باشد و جانب احتیاط را برای شروع پروژه‌های جدید در نظر بگیرید فکر نمی‌کنید در اشتغال یا جذب سرمایه‌گذاری جدید دچار چالش شویم؟

البته آنچه گفتم بیش‌تر در حوزه‌ی عمرانی بود. مثلا وقتی جاده‌ای در حال ساخت است و هنوز تمام نشده به نظر نمی‌رسد منطقی باشد که ساخت جاده‌ی دیگری را شروع کنیم. یا فرض کنید بیمارستان عنبرآباد نیمه‌تمام است، تا این را تمام نکنیم ایجاد پروژه‌ی درمانی جدید در آن منطقه خیلی منطقی نیست. در نرماشیر و فهرج و ریگان بیمارستان‌هایی داریم که نیمه‌تمام است و یا مدارسی نیمه‌تمام در مناطق مختلف استان داریم که باید به بهره‌برداری برسند. ولی پروژه‌های سرمایه‌گذاری بخش خصوصی که باید اشتغال ایجاد کند را دولت حمایت می‌کند و قطعا باید شروع شود. پروژه‌های نیمه‌تمام توسط بخش خصوصی هم باید به بهره‌برداری برسد. البته پروژه‌هایی مثل پتروشیمی کرمان و بافت و پلاسما را هم داریم که هنوز منابع مالی آن معلوم نشده و از طرفی جزو پروژه‌های نیمه‌تمام هستند.

آنچه من عرض کردم بیش‌تر حوزه‌ی عمرانی بود و این بدان معنا نیست که در صنعت و معدن و به‌ویژه در حوزه‌ی گردشگری و مرمت آثار فرهنگی کاری شروع نکنیم. چرا که در برخی از حوزه‌ها از جمله مرمت آثار تاریخی، اگر کار را شروع نکنیم آثار ما از بین می‌رود که در این زمینه، کارهایی از جمله مرمت باغ سالار کلانتر را هم شروع کرده‌ایم. این‌ها پروژه‌هایی است که حتما باید شروع شود، ولی منابع مالی بخش عمده‌ای از این پروژه‌ها، متکی به دولت نیست و یا از طریق تسهیلات بانکی یا بخش خصوصی یا موسسات عمومی غیردولتی تامین می‌شود.

برنامه‌ی جدی داریم که در نیمه‌ی دوم امسال، از سرمایه‌گذاری موسسات وابسته به اوقاف و بنیاد شهید مثل موسسه اقتصادی کوثر و برکت و موسسه ملل استفاده کنیم که کارهایی در این زمینه انجام شده است. سعی ما این است که بیش‌تر پروژه‌های جدید نیمه‌دوم را بر منابع مالی غیردولتی متکی باشد. کار جدیدی که فکر می‌کنم اولین‌بار است در استان اجرا می‌شود استفاده از کمک خیرین به شکلی جدید است. این‌که خیرین به‌جای این‌که پرورشگاه یا مدرسه بسازند، بخشی از سهام یک واحد تولیدی راکد که نیاز به منابع مالی دارد را بخرند؛ واحد که فعال شود چند فایده دارد، یکی این‌که آن سرمایه‌گذار معطل، فعال شده و تولید و اشتغال جدید ایجاد می‌شود و بچه‌هایی که در پرورشگاه‌ها هستند و نیاز به شغل دارند در این واحد مشغول می‌شوند. علاوه بر این، خیّر می‌تواند سود سهام این واحد را برای کارهای خیر بعدی هم استفاده کند و کار خیر او مستمر می‌شود. اخیرا یک خیّر که می‌خواست کاری انجام دهد این پیشنهاد را دادم، پسندید و گفت که آماده‌ام آن واحد را به من معرفی کنید، بخشی از سهام آن را می‌خرم و می‌خواهم در حوزه‌ی تولید موادغذایی باشد که از تولیدات آن به پرورشگاه‌ها و محرومان هم کمک کنم. امیدوارم این کار انجام شود و دیگر خیران هم مشارکت کنند.

آقای دکتر، خیلی از مباحثی که مطرح می‌کنید نیاز به مصاحبه‌ی مستقل دارد.

مصاحبه‌های شما برای ما هم مفید است و متوجه می‌شویم چه مسائلی برای جامعه مهم‌تر است.

این خاصیت گفت‌وگوست که امیدوارم ادامه یابد. آنچه شما می‌گویید، بحث‌های پردامنه‌ای نیاز دارد.

از چه نظر؟ فکر می‌کنید درست نیستند؟

ایده درست است ولی هر ایده برای تحقق، به طرح و برنامه و سازمانی نیاز دارد که آن را حمایت کند.

اما به هر حال، برخی از ایده‌هایی که مطرح می‌شود باید تجربه شود. مثلا معین‌های اقتصادی ایده‌ای بود که با اجرایی شدن آن، الان معلوم می‌شود چه نقاط قوت و ضعفی دارد. برخی ایده‌ها باید تجربه شود تا اشکالات آن رفع شود.

من هم تجربه را قبول دارم. اما ...

بله. چرخ نباید دوباره اختراع شود.

دقیقا. و حدسی که می‌زنیم هم باید علمی باشد.

قبول دارم. چرخ را نمی‌خواهیم اختراع کنیم.

جناب استاندار، در پیام نوروزی خود مسائلی را مطرح کردید که در ابتدای این گفت‌وگو هم به آن اشاره کردید. اشتغال، تولید و رفع فقر و محرومیت، توسعه نامتوازن و خشکسالی و رفع کم‌آبی از جمله اولویت‌های امسال شماست و در ادامه‌ی پیام‌تان هم گفتید که اصلاح سیستم اداری استان اولویت شماست، چون برای تحقق برنامه‌ها استان به یک به سیستم اداری کارآ و پویا نیاز دارد.

بله. ما به همه‌ی این موارد اعتقاد داریم و تا زمانی که مسئول هستم آن را دنبال می‌کنم تا به اهدافی که داریم برسیم. امیدوارم این سیستم اداری پویا را به‌جایی برسانیم که تغییر آن برای مردم کاملا محسوس باشد.

کرمان در حوزه‌ی گردشگری ظرفیت‌های بسیار بالایی دارد. از طرفی، با کم‌آبی مواجه شده‌ایم و کشاورزی استان تقریبا بسته شده و نباید توسعه پیدا کند.

نه. ما نمی‌گوییم بسته شده و برای آن طرح داریم.

مدتی پیش با آقای جلال‌پور مصاحبه‌ای داشتم که گفت پسته‌کاران دارند مهاجرت می‌کنند.

مهاجرت می‌کنند شاید برای این‌که ما باید برنامه‌های تغییر کشاورزی را خیلی سریعتر مطرح و اجرا کنیم و باید بگوییم که چه‌طور کشاورزی استان را تغییر می‌دهیم تا درآمد و اشتغال فعلی حفظ شود و با وضعیت جدید هم متناسب باشد.

در ادامه، درباره‌ی کشاورزی استان صحبت می‌کنیم. در حوزه‌ی گردشگری اما هیچ برنامه‌ی جدی و موثری در استان نداشته‌ایم؛ جز برنامه‌های مناسبتی و طرح‌هایی که نقطه‌ای اجرا می‌شود. سال‌هاست می‌گویند استان قرار است صاحب طرح جامع گردشگری شود و اتاق هم حتی بارها وعده‌ی آن را داده است. سوال من این است که چرا در این زمینه طرح و برنامه‌ی زمان‌بندی اعلام نمی‌شود؟ تا کی باید صبر کنیم تا فرصت‌ها از دست برود؟ اخیرا آقای فعالی گفت که می‌خواهد این طرح را اجرا کند؛ ولی همین هم مرا نگران کرده است. چون بعید می‌دانم دولت چنین پولی برای تهیه طرح جامع داشته باشد. چون اتاق بازرگانی هم به‌دلیل هزینه‌ی بالای طرح، نتوانست آن را به سرانجام برساند.

درباره‌ی گردشگری ما هم با شما هم‌عقیده هستیم که استان از لحاظ طبیعی و فرهنگی و تاریخی و قومیت‌هایی که دارد و ویژگی‌های مردم پتانسیل بسیار بالایی در این زمینه دارد و هیچ شکی در این نیست. ضمن این‌که دو نکته‌ی دیگر هم من اضافه می‌کنم: ما در گردشگری برای ایجاد اشتغال مزیت‌هایی داریم که در دیگر بخش‌ها نیست. یکی از این مزیت‌ها، میزان سرمایه‌گذاری اندک برای ایجاد یک شغل است. در صنعت با ۵۰۰ میلیون تومان ولی در گردشگری با دو، سه میلیون تومان می‌توان شغل ایجاد کرد. از طرفی، در صنعت نیاز به رشته‌های تخصصی است ولی در گردشگری طیف وسیعی می‌توانند مشغول به کار شوند. همچنین گردشگری زودبازده است. یک مجتمع گردشگری شاید بعد از یک سال به بهره‌برداری برسد، در حالی‌که در فولاد یا پتروشیمی چند سال زمان نیاز است. همه‌ی این‌ها نشان می‌دهد در گردشگری باید کار کنیم اما گردشگری را نمی‌توان معطل طرح جامع گذاشت. طرح باید تهیه شود ولی تهیه‌ی طرح معمولا زمان‌بر است ونیاز به تخصص‌های زیادی دارد. ضمن این‌که برای شرق استان یک طرح گردشگری تهیه شده که به تصویب هم رسیده است. در کل اما ما ضمن ضرورت تهیه‌ی طرح جامع نباید معطل آن بمانیم. انجام برخی کارها هم روشن است مثل این‌که بناهای تاریخی باید مرمت شود. درست است که در طرح اولویت‌ها و زنجیره‌ی ارتباط اقدامات مشخص می‌شود ولی طرح مثلا نمی‌گوید که کاروانسرای هندوها را مرمت نکنید، ما مدتی پیش، توافقی با وزارت فرهنگ و ارشاد داشتیم که خانه‌های تاریخی را به موزه‌خانه تبدیل کنیم. یعنی هر خانه قدیمی را مرمت کرده و در اختیار یکی از مشاهیر فرهنگی استان قرار دهیم تا محل نمایش آثار آن هنرمند و برگزاری برنامه‌های سخنرانی و آموزشی آن فرد شود. از موزه استاد ملک‌زاده در خانه تاریخی لطفی این کار را شروع کردیم و مالکیت خانه را به بانک رسالت دادیم که مرمت کند و آن را در اختیار استاد ملک‌زاده قرار دهد تا هم موزه دائمی آثار ایشان شود و هم در آن، سخنرانی و برنامه‌های آموزشی برگزار شود. چنین اقداماتی نباید معطل طرح جامع شود. خانه‌های فرهنگی دیگر هم در این برنامه داریم. امیدوارم با پیگیری مدیریت جدید اداره کل میراث‌فرهنگی بتوانیم تحول خوبی ایجاد کنیم. ایراد می‌گیرید که طرح جامع نیاز است؛ حرف به‌جایی است. باید تسریع شود. ولی برخی کارهای مقطعی و موضعی را نباید معطل طرح گذاشت و انجام آن. مغایرتی با طرح هم نخواهد داشت.

هدف دیگری که ما داریم این است که استان کرمان را به پایلوت گردشگری هنر تبدیل کنیم. همچنین، آن‌قدر جاذبه در کرمان ایجاد کنیم که سه، چهار روز گردشگر پر باشد و توقف چهار روز تا یک هفته‌ای در کرمان داشته باشد.

من هم قبول دارم کارهای مناسبتی گاهی نیاز است ولی این دست از اقدامات فریبنده است و ما با اجرای آن، فکر می‌کنیم داریم گردشگری را به‌سامان و به‌رونق می‌رسانیم؛ حال آن‌که کار اصلی را باید انجام دهیم.

ما دو انتخاب داریم و می‌گویند آدم عاقل بین بد و بدتر، بد را انتخاب می‌کند. ما می‌گوییم دست روی دست گذاشتن و معطل طرح جامع ماندن بدتر است.

تردیدی ندارم که فایده دارد. آقای رزم‌حسینی باغ فتح‌آباد را مرمت و احیا کرد. ولی این بنا در یک کوشش منطقی و حرفه‌ای گردشگری باید روزی ۱۰ میلیون تومان مثلا گردش مالی داشته باشد ولی الان نیمه‌تعطیل است. ما باید نگاه‌مان فراتر از این مسائل باشد.

نکته‌ای که عرض کردم ایراد شما را رفع می‌کند. اگر فرض کنید فقط یک باغ فتح‌آباد و شاهزاده و خانه حاج‌آقاعلی داشته باشیم، گردشگر طی یک روز این آثار را می‌بیند و کرمان را ترک می‌کند و گاهی این یک روز برای بازدید از چند اثر برایش توجیه ندارد. مرمت باغ فتح‌آباد خیلی خوب است؛ قبلا هم دربار‌ه‌ی باغ شاهزاده، کتابخانه ملی، حمام گنجعلیخان و وکیل هم این اتفاق افتاده است. ما می‌گوییم این زنجیره باید کامل شود. مثلا یکی از کارهایی که قرار است انجام شود تهیه‌ی اپرای عروسکی منظومه خواجو است. اگر این اپرا نهایی و هرشب در کرمان اجرا شود گردشگر می‌داند که در کرمان این برنامه هست و می‌تواند استفاده کند و این، گردشگر را ترغیب می‌کند. حالا اگر سه برنامه‌ی دیگر مشابه این، برای کرمان در نظر بگیریم و چهار شب گردشگر را پر کنیم خوب است.

این همان سیکل توسعه‌نیافتگی است. شما درست می‌گویید اما چون زنجیره آماده نیست به نظر من از جایی به بعد فعالان این حوزه دچار یاس می‌شوند. همان اتفاقی که در باغ فتح‌آباد هم رخ داد.

ما دنبال تکمیل این زنجیره هستیم. شما هم جای من باشید همین تصمیم را خواهید گرفت.

برای نجات و رونق فرش کرمان سال‌هاست بحث‌هایی مطرح است ولی تاکنون اقدام موثری انجام نشده و شما می‌دانید با برگزاری جلسه و حرف‌های دلسوزانه مشکل فرش حل نمی‌شود. با توجه به این‌که فرش یکی از مزیت‌های اقتصادی استان است برای خروج از بن‌بست فعلی چه راهکاری مدنظر دارید؟

این هم جزو مسائلی است که شاید صحبت در باره‌ی آن یک ساعت زمان ببرد. من سال‌های ۶۵، ۶۶ در حوزه‌ی فرش کار کردم زمانی که جرج‌تیمو جزو فعالان فرش بود. به‌عنوان معاون برنامه‌ریزی استانداری چندین جلسه با ایشان داشتم. آن زمان بحثی که داشتیم این بود که بافت بدون گره به بافت گره‌دار تبدیل شود و کار جدی در این زمینه و افزایش کیفیت رنگ و نخ و تشکیل تعاونی انجام دادیم. خلاصه‌ی مطب این است اگر فرش بخواهد رونق یابد فقط یک راه دارد: بازار فروش آن باشد و خریدار داشته باشد. تا زمانی که فرش خریدار نداشته باشد هر کاری بکنیم عبث است. در دنیا هم دیگر فرش دستباف به‌عنوان چیزی که زمین را مفروش کند جایگاهی ندارد. باید به‌عنوان کالای هنری و تزیینی تولید شود که این هم ملزوماتی از جمله افزایش کیفیت مواد اولیه را نیاز دارد. در حوزه‌ی فرش، تحول اساسی باید صورت گیرد. ما در جلساتی که داشتیم مسائل را مطرح کردیم و به همین سمت رفتیم و بیش‌تر کسانی که در این حرفه هستند همین نظر را دارند که باید کیفیت بالا برود.

من حرفی ندارم؛ ولی مزیت‌های کلان اقتصاد کرمان حوزه‌هایی از جمله گردشگری و فرش و پسته و خرماست و اگر این مسائل به‌طور جدی، در دستور کار استان نباشند، نمی‌توانیم انتظار تحول اقتصادی در استان داشته باشیم.

ما بنا نداریم به این مسائل توجه نکنیم و جدی‌شان بگیریم.

اشاره شما به فرش طوری نبود دلم قرص شود که فرش را به‌عنوان یک مزیت جدی در دستور کار استان قرار داده‌اید. ضمن این‌که تولیدکنندگان هم نمی‌گویند که فرش کرمان بازار ندارد بلکه می‌گویند ما نمی‌توانیم تولید و صادر کنیم.

الان ممکن است این‌طور باشد ولی عرض کردم تولید فرش ما، در یک دوره‌ی زمانی، چون بازار آن وجود نداشت، دچار رکود شد. برای ایجاد بازار باید تولید کیفی داشته باشیم که بتوانیم رقابت کنیم. حرفم این نبود که ما برای فرش برنامه نداریم و نمی‌خواهیم کار کنیم. بلکه می‌خواهیم کار اساسی انجام دهیم. مثلا برای نخ و ریس باکیفیت و رنگرزی مطلوب امکانات تولید به اندازه‌ی لازم و کافی نداریم و عقب هستیم پس باید ابتدا این حوزه را ارتقا دهیم که داریم روی آن کار می‌کنیم. آقای کارآمد عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان پیشنهادهایی داده که در حال پیگیری است. ما جلساتی برای این‌که مواد اولیه مرغوب و باکیفیت را در استان تولید کنیم و کسانی که در این حرفه علاقه‌مند هستند را آموزش دهیم و تولید قابل رقابت در بازار داشته باشیم برگزار کرده‌ایم. شاید من شخصا به‌نسبتی که فرش جایگاه و نیاز دارد وقت نگذاشتم و باید بیش‌تر وقت بگذارم. این را هم البته مورد توجه قرار دهید که کسانی که علاقه‌مند به تولید فرش هستند تعدادشان کم و از قشر خاصی هستند. ما برویم همه‌ی امکانات را تامین کنیم و به یک جوان متقاضی کار پیشنهاد قالی‌بافی بدهیم ممکن است نپذیرد و بگوید کار اداری می‌خواهم. ما با این فرهنگ هم مواجه هستیم.

اخیرا مدیر امور شعب بانک صادرات در جمع خبرنگاران گفته که بانک‌ها در حمایت از تولید کوتاهی نکرده‌اند و این ادعا از طرف کسانی است که طرح‌هایی فاقد توجیه به بانک ارائه می‌کنند و وقتی طرح‌شان رد می‌شود علیه بانک چنین ادعاهایی مطرح می‌کنند. با توجه به این‌که خود شما هم تاکنون از بانک‌ها انتقاد کرده و خواستار حمایت بیش‌تر بانک‌ها از تولید شده‌اید، این اظهارنظر را چه‌طور ارزیابی می‌کنید؟

در مورد بانک‌ها همه نوع وضعیتی وجود دارد و نمی‌توان یک اظهارنظر را تعمیم به کل داد. بگوییم کوتاهی نکردند درست نیست و برعکس. من اما هرجا از بانک‌ها انتقاد کردم مصداق آن را گفته‌ام.

معدل کار را اگر مبنا قرار دهیم، وضع را چه‌طور ارزیابی می‌کنید؟

معدل را اگر بگیریم باید بگویم از بانک‌ها انتظاراتی بیش از این داریم. بانک‌ها در رونق تولید نقش داشته‌اند، مثلا یکی از سهام‌داران گل‌گهر بانک سپه است.

بانک‌ها می‌گویند وقتی طرحی ناقص است، ما نمی‌توانیم کمک کنیم.

حرف ما هم این است که وقتی طرح ناقص است، بانک‌ها کمک کنند کامل شود. ما از بانک‌ها دلسوزی می‌خواهیم، نظر کارشناسی دقیق می‌خواهیم، نظارت کامل و دقیق ....

ادامه در صفحه بعد

> یکی از اقداماتی که انجام دادیم، راه‌اندازی پنجره واحد سرمایه‌گذاری است که به نظر من یک اقدام خیلی بزرگ است و بخشی از آن به زمانی برمی‌گردد که مسئولیت معاونت اقتصادی را در استانداری داشتم. ما مدتی جلسات پنجره واحد را به شکل سابق تشکیل دادیم ولی به مروز زمان مشخص شد که این ترکیب، ایراد دارد. در نتیجه اعضای جلسه را تغییر دادیم و مدیران خود دستگاه‌ها را مکلف کردیم بیایند.

> برای این‌که فولاد متکی بر منابع آبی استان نباشد و از طرفی مشکل فاضلاب شهرها حل شود، این دو موضوع را با هم تلفیق کرده‌ایم. میدکو پروژه‌ی فاضلاب شهرهای کرمان و زرند را با سرمایه‌ی خودش اجرا می‌کند و این یعنی، پروژه‌های بزرگ این دو شهر با منابع خصوصی اجرا می‌شود و پساب آن هم برای صنعت فولاد استفاده می‌شود. همین کار را هم گل‌گهر در سیرجان انجام می‌دهد و در مجموع، دو هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در این سه پروژه سرمایه‌گذاری می‌شود و بدین‌ترتیب، هم مشکل فاضلاب و هم مشکل آب صنعت حل می‌شود.

> هم در حوزه‌ی عمرانی و هم سرمایه‌گذاری غیردولتی و عمومی و هم حوزه‌ی شهری پروژه‌های نیمه‌تمام را داریم که هرکدام به دلایلی شروع شده و نمی‌خواهم بگویم که همه‌ی این پروژه‌هایی که شروع شده طبق برنامه‌های مطالعه شده بوده، چرا که برخی از آن‌ها، این‌طور نبوده است. ولی به هر حال، اتمام پروژه‌های نیمه‌تمام جزو برنامه‌های ماست؛ چرا که سرمایه‌گذاری‌ای است که انجام شده و باید به بهره‌برداری برسد.